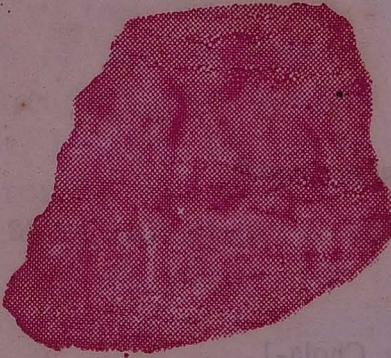
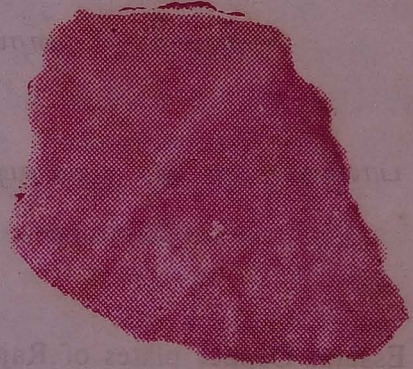

கல்ஷெவட்டு

திருவள்ளூர் 2024 (ஆங்கீரச ஆண்டு) மாசித் திங்கள்

1

2

சங்ககாலப் பாண்டியர் செப்புக்காசு-அழகன்குளம்

1. உணவுத் தொட்டியுடன் காளை உருவம்.
2. மீன் உருவம்.

1. Address delivered at the conference of the
Epigraphical Society of India held at
Trichy on 12-2-1993
—NATANA. KASINATHAN ... 1
2. ஈஞ்சார், ஆலடி ஈசுவரர் கோயில் ஓவியங்கள் ... 6
—திருமதி. சீ. நளாயினி
3. பாண்டிய நாட்டுப் பழங்குடி ஆயுதம்-வளரி
—மீ. மனோகரன் ... 12
4. Esalam Copper plates of Rajendra Chola-1
—NATANA. KASINATHAN ... 20
5. அழகன்குள அகழாய்வில் கிடைத்த சங்ககாலப்
பாண்டியரின் அரியகாசு
—நடன. காசிநாதன் ... 37

Natana. Kasinathan

Director, Department of Archaeology

(Address delivered at the conference of the Epigraphical Society of India held at Trichy on 12-2-1993)

At the outset I express my sincere gratitude to Dr Muthukumaran, Vice Chancellor of Bharathidasan University and Dr. Ramesh, the Chairman of the Epigraphical society for having given me this opportunity.

I feel that it is a privilege to release the journal 19 of the epigraphical society of India which had already carved a niche in the edifice of the historians by holding its consecutive deliberations and having brought out number of volumes which are the true source materials for the scholars who are engaged in doing research in the field of epigraphy. I had the opportunities of participating in the deliberations held at Darwad in Karnataka, Patna in Bihar and Thanjavur in Tamilnadu. The members who held and hold positions of this society were and are the eminent scholars and have done yeomen service in the field of epigraphy. I take this opportunity to profoundly thank them for their glorious services, but for them, this society could not have grown to such a level which is being praised by all sections of people.

I hope the active members of this society will not mistake me if I call this society as an offshoot of 'Indian History Congress' and in turn it also has its offshoot known as "Place name society". This offshoot is an indication that the Epigraphical

society is well established on strong foundation. I feel it is a privilege to claim that I am also one of the members of this society from its inception.

The prime aim of this society is to make scholars of different parts of this country to assemble in one place and give an opportunity to discuss upon the developments made in epigraphical field year after year. The previous issues of this society are the evidences that a number of discoveries and problems had been discussed among them and made them known to the scholars of the other fields and the public.

The study of epigraphy has attained great momentum since its importance is understood by the faculties of languages, history, archaeology and sociology. The epigraphs are the mines of sources as the Sanskrit and Tamil literature. For knowing the subjects such as agriculture, commerce irrigation, law and order, education, religion etc, scholars are analysing the inscriptions as they analyse the literature.

The inscriptions are the ancient documents that throw flood of light on land transactions, commodities that were available, the value of them in cash and grain, the tax system, the share of tax to be paid to Government, the village and central officers, the role of Nattar etc. Majority of the informations corroborate the evidences found in literature of these periods. We also get some new informations that are not mentioned in literature.

As far as Tamilnadu is concerned the epigraphs are more informative than literature as they give

the geneological lists of our ancient dynasties namely Pallavas, Cholas and Pandyas. So far we did not get any copper plate which could give the geneological list of the Sangam Cheras. But there is only one inscription of Pugalur in Trichy District which mentions the names of three successive kings namely

1. Ko Atan Chellirumporai
2. Perungkadungon and
3. Ilankadungon

For knowing the geneology of Chera kings our Tamil literature Padirruppattu is the only authority for historians. Recently a few coins of Chera kings have also been discovered. They are now adding informations on the history of Cheras.

The equivalent position of Atiyan with the three crowned kings of Tamilnadu during pre-christian era, is known only from the rock Edict II of Mauryan Emperor Asoka and the epigraph of Jambai, in Tamilnadu.

It is still a controversy if the earlier script of Tamils called as Arabic Tamil script or Damili or Tamil Brahmi had originated from Asokan Brahmi. Recent theories had undoubtedly proved that these scripts were two different scripts prevalent in the same period. Some scholars had even went to the extent of asserting that the Archaic Tamil script was earlier than Asokan Brahmi on palaeographical and phraseological grounds. A final solution to this long drawn tussle would be the scientific approach known as the Thermo Luminiscence method.

Though the epigraphical and literary sources are primary and foremost for reconstructing the history of Tamilnadu the artefacts that come from onshore and offshore explorations are more valuable as we could visualize the original objects. The excavations conducted on land by different agencies in Tamilnadu namely Archaeological Survey of India, Tamilnadu State Department of Archaeology, University, of Madras and the Tamil University; Thanjavur had brought to light a considerable number of antiquities. Some of which have authentically supported the existing theories and some are useful to build new theories. Besides, the offshore exploration being ventured by the Tamilnadu State Department of Archaeology and the National Institute of Oceanography, Goa is expected to bring to light hitherto hidden archaeological and historical treasures for rewriting the history of Tamils of Pre-Christian era. It is fervently hoped that we could locate atleast a few of the structures of the celebrated city, Poompuhar. If this venture proves successful the field of offshore exploration could be extended to other submerged areas of Tamilnadu.

Another interesting feature in recent years in Tamilnadu is the wonderful discovery of ancient coins and other fascinating objects representing from Pre-sangam age to Nayak period at Karur of Trichy District in the capital of which we are assembled today. We are thankful to Tamilnadu Government for having taken prompt action to prevent the drainage of these artefacts from Tamilnadu.

The gradual progress made in the field of epigraphy, explorations and numismatics in Tamilnadu

is encouraging and praise worthy. But the results of them are not reaching to the historians as well as research students as immediately as possible. I, as one of such agencies, well aware of the cuseas and hurdles that make us delay in printing the inscriptions, in preparing the report of the explorations and excavations and in identifying and interpreting the legend of the coins. I am sure that we can overcome these hurdles if all of our agencies have co-operation and coordination. In this connection my humble appeal is that we should first bear in mind that we are serving for the nation for writing the history based on facts, not fictions and all agencies are our sister organisations. If we strive with mutual understanding, nothing would remain unachieved by us. The epigraphical branch of Archaeological survey of India is co-operating well with the State Archaeological Departments. We expect that they could extend more help to the States in publishing the inscriptions that are available in the Chief Epigraphist's office, Mysore. It would help in expediting the publication of more epigraphs in each states. In turn the states are ready to duly acknowledge their help and service in their publications. If all the copied inscriptions are published, the social and politieal history of each part of India would be thorough and perfect. After having come to know the true history of their part, every citizen will feel proud and happy. I immensely hope that this 19th journal will do useful service in that direction.

ஈஞ்சார் ஆலடி

ஈசுவரர் கோயில் ஓவியங்கள்

தீருமதி. சீ. நளாயினி எம் ஏ, எம் எட்.,

தமிழாசிரியை, இராசபாளையம்

காமராசர் மாவட்டம் விருதுநகர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர் ஈஞ்சார். இவ்வூர் திருவில்லிபுத்தூரிலிருந்து சிவகாசி செல்லும் சாலையில் சுமார் 20வது கிலோ மீட்டரில் அமைந்துள்ளது. 'தடங்கண்ணிச் சிற்றூர்' என்று கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்ற இவ்வூரில் பல கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றைச் சிறுதெய்வக் கோயில்கள், பெருந்தெய்வக் கோயில்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். பெருந்தெய்வக் கோயில்களில் ஒன்று ஆலடி ஈசுவரர் கோயில் ஆகும். இவ்வூரின் தென்மேற்கில் ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அருகில் அமைந்துள்ள கோயிலாதலால் இக்கோயில் ஆலடி ஈசுவரர் கோயில் என்று மக்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கோயில் கட்டிடக்கலை அமைப்பு ஏதுமின்றி மண்டபக் கோயில்களைப் போல அமைந்துள்ளது. சிவனுக்கும், அன்னை சிவகாமிக்கும் தனித்தனிச் சன்னதிகள் அருகருகே அமைந்து காணப்படுகின்றன. இச்சன்னதிகளைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ள பரிவார ஆலயங்கள் தனித்தனி அறைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

ஓவியங்கள்

தனித்தனிக் கோயில்களாக அமைந்துள்ள 11 அறைகளில் 9 அறைகளில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள ஓவியங்களில் பெரும்பாலும் இறையருவங்களே காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பெருந்தெய்வ உருவங்கள், சிறுதெய்வ உருவங்கள் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். சிவன், பார்வதி, நடராசர், விநாயகர், முருகன் முதலான இறையருவங்களைப் பெருந்தெய்வங்களாகவும், வீரபத்திரர், பைரவர், காளி, மதுரைவீரன், சுடலை மாடன், இராக்காச்சியம்மன், பேச்சியம்மன் போன்ற இறையருவங்களைச் சிறு தெய்வங்களாகவும் கொள்ளலாம். இறை உருவங்களைத் தவிர புராண நிகழ்ச்சிகள், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள், மன்னர்கள், தேவர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர்,

நாரதர் துந்துபி, யமன், முனிவர்கள் போன்றோர் உருவங்களும், பூசை செய்யும் ஆண்கள், பெண்கள், வணங்கி நிற்போர் உருவங்களும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மனித உருவங்களைப் போல நாய், எருமை, எருது, எலி, யானை போன்ற விலங்கு உருவங்களும் கிளி, மயில், அன்னம் போன்ற பறவை இனங்களும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இத்துடன் மரம், செடி, கொடி, மலர்கள் போன்ற தாவரங்களும் இயற்கை அழகுடன் காணப்படுகின்றன.

வண்ணங்கள்

இங்குள்ள ஓவியங்களின் பின்புலங்கள் பெரும்பாலும் சிவப்பு வண்ணங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வண்ணமும் ஆழ்ந்த சிவப்பு வண்ணமாகக் காணப்படுகின்றது இது தவிர சாதாரணச் சிவப்பு வண்ணம், இளஞ்சிவப்பு வண்ணம், பழுப்பு வண்ணம் போன்ற வண்ணக் கலவைகளையும் காணமுடிகின்றது, இச்சிவப்பு வண்ணங்களைத் தவிர தேவைக்கு ஏற்ப பச்சை, வெண்மை, நீலம், கருப்பு, மஞ்சள் ஆகிய நிறங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஓவியங்களின் நிலை

பெரும்பாலான ஓவியங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தாலும் ஒரு சில உதிர்ந்தும், மக்களால் சிதைக்கப்பட்டும், சுண்ணாம்பு பூசப்பட்டும் தீப்தூபங்களின் புகைபடிந்து மங்கலாகவும் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் சன்னதிகளில் பெரும்பாலானவற்றில் இறையருவங்கள் கல்லில் வடிக்கப்படாமல் ஓவியமாகவே வரையப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நாளடைவில் மக்கள் ஓவியத்தில் உள்ளதுபோல் இறைஉருவங்களைச் சிலையில் செய்து பிரதிட்டை செய்து வழிபட முற்பட்டுள்ளனர். அவ்வகையில் மாடசாமி, விநாயகர், முருகன் உருவங்களின் பின்புறம் ஓவியங்களைக் காணமுடிகின்றது.

சிவன் சன்னதி ஓவியம்

கிழக்கு நோக்கிய சிவன் கோயிற் கருவறை உள்ளே நடராசர் உருவம் சிதம்பரத்தில் உள்ளதுபோல் தீட்டப்பட்டுள்ளது. கருவறையின் பக்கச்சுவர்களிலும் நடராசர் உருவங்களே காணப்படுகின்றன. கற்சிலைகள் ஏதுமில்லை. கருவறையின் முன்னர் முன்

மண்டபத்துத் தெற்கு, வடக்குச் சுவர்களில் ஓவியங்கள் வரையப் பட்டுள்ளன. வடக்குச் சுவரில் தெற்கு நோக்கிய நிலையில் சிவன் ஆடிய ஊர்த்துவத் தாண்டவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. முயலகன் மீது இடக்காலூன்றி வலக்காலைத் தன் தலைக்கருகில் உயர்த்திய இறைவனுக்கு எட்டுக் கரங்கள். அவற்றில் கத்தி, கேடயம், மணி, தண்டு, பாசம் மழு முதலான படைக்கலன்கள் தாங்கித் திருவாசியுள் நடனமாடும் இறைவன் விரிசடையுடன் காணப்படுகிறான். இறைவன் வலப்புறம் பதஞ்சலி வியாக்ரபாத முனிவர்கள் வணங்கி நிற்க ஒருவன் (மராட்டிய மன்னன் போலத் தொப்பி அணிந்தவன்) மத்தளம் வாசிப்பது போலக் காட்டப்பட்டுள்ளான்.

இறைவனின் இடப்புறம் காளிநடனக் கோலத்தில் காணப்படுகின்றான். இறைவன் ஆடிய ஊர்த்துவ தாண்டவத்தைப் போலத் தன்னால் கால் தூக்கி ஆட முடியாமல் வெட்கி நிற்கும் கோலம் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது வடக்குத் திசை பார்த்த தென்சுவரில் விநாயகர், முருகன் உருவங்கள் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. விநாயகர் மூஞ்சுறு வாகனத்தின் மீதமர்ந்து காணப்படுகின்ற இவ்வோவியம் மிகவும் மங்கலாகத் தெரிகின்றது. முருகன் உருவம் நின்ற நிலையில் கிரீட மகுடம் சூடி, நாற்கரங்களுடன் காணப்படுகின்றது. பின்னிரு கரங்களில் வலக்கரம் அபயமுத்திரை காட்டி இடக்கரம் இடையில் ஊன்றி ஊறுஹஸ் தத்துடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. வண்ண வண்ண ஆடைகள் அணிந்துள்ள முருகனின் இருபுறமும் சாமரம் வீசும் பெண்களும், துவார பாலகர் உருவங்களும் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

அம்மன் சன்னதி ஓவியங்கள்

கருவறையுள் கிழக்கு நோக்கிய சுவரில் அன்னை சிவகாமிய அம்மை பச்சை வண்ணத்தில் ஆடை அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட நிலையில் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளாள். அன்னையின் இருபுறமும் இரண்டு பெண்கள் பூசைப் பொருட்கள் ஏந்தி நிற்கின்றனர். பக்கச் சுவர்களில் பக்கத்திற்கு ஆறு பேர்களாகப் பெண்கள் பன்னிருவர் கூப்பிய கரங்களுடன் காணப்படுகின்றனர். இவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் கற்பூரப் புகைபடிந்து காணப்படுகின்றன.

முன்மண்டபத்து வடபுறச் சுவரில் தெற்கு நோக்கிய நிலையில் வரிசைக்கு 12 உருவங்கள் வீதம் மூன்று வரிசைகளில் நாயன்மார்களின் உருவங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. தென்புறச்

சுவர்களிலும் இவ்வாறே மூன்று வரிசைகள் காணப்படுகின்றன சமயக்குரவர் நால்வர் தொடங்கி இவ்வடியார்களின் பெயர்கள் உருவங்களுக்குக் கீழே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் சுந்தரர் போன்ற பெயர்கள் திரும்பத் திரும்ப எழுதப்பட்டுள்ளன. நாயன்மார்களின் பெயர்களைத் தவிர உமாபதிச் சிவாச்சாரியார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் மெய்கண்டதேவர் போன்றோரின் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. அனைத்து உருவங்களும் கூப்பிய கரங்களுடன் காணப்படுகின்றன.

பரிவார ஆலயத்து ஓவியங்கள்

தென்திசை நோக்கியுள்ள மூன்று பரிவார ஆலயச் சன்னதி அறைகளில் ஓவியங்கள் ஓரளவு தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன, இவ்வறைகளில் கருப்பசுவாமி, வீரபத்திரர், பைரவர் போன்ற இறை உருவங்களும், தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிவது போன்ற காட்சியும். வணங்கும் நிலையிலும், வழிபடும் நிலையிலுமாக ஆண் பெண் உருவங்களும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

ஓவியத்தில் பெண்கள்

பெரும்பாலான ஓவியங்களில் பெண்கள் வணங்கிய நிலையிலும், பூசைப் பொருட்களை ஏந்திய நிலையிலும், வழிபாடு செய்யும் நிலையிலும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அணிகலன்களைத் தலை முதல் கால்வரை நிரம்ப அணிந்து அழகுபடுத்திக் கொண்டுள்ளனர். பின்னலிட்ட சடையின் மீது வண்ண வண்ண மலர்ச்சரங்கள் சுற்றப்பட்ட நிலையிலும் சடையின் கீழாகக் 'குஞ்சம்' அணிந்துக் காணப்படுகின்றனர். பச்சை, வெள்ளை, சிவப்பு, மஞ்சள் நிறங்களில் பூப்போட்ட அல்லது கட்டம்போட்ட சேலையும், ரவிக்கையும் அணிந்து முன்கொசுவம் வைத்து காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவை தவிர மன்னர்கள் உருவங்கள் சிலவும், புராணக் கதைகளை விளக்கும் ஓவியங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஓவியத்தில் புராணக் கதைகள்

இங்குள்ள ஓவியங்களில் சில புராணக்காட்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனபோல அமைந்துள்ளன. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம், கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் போன்ற பெரிய புராணச் செய்திகளும் விளக்கமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர என்றும் பதினாறு வயதுடைய மார்க்கண்டேயர் புராணமும்

ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. கண்ணப்ப நாயனார், மார்க்கண்டேயர் புராணங்கள் தனித்தனிச் சுவரில் ஒரே காட்சியாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் ஒரே சுவரில் இரண்டு நிலைகளாக ஐந்து வெவ்வேறு காட்சிகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுத்தொண்டர் புராணம்

தென் திசை நோக்கியமைந்துள்ள பரிவார ஆலயத்து முதலாவது அறையின் கிழக்குச் சுவரில் மேற்கு நோக்கிய நிலையில் சிறுத்தொண்டர் புராணம் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஓவியத்தின் இடது புறத்தில் இறைவன் பைரவர் வேடம் தரித்து வந்து சிறுத்தொண்டர் மனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையைப் பார்த்து நிற்பதுபோல் காட்டப்பட்டுள்ளது. வெண்காட்டு நங்கை கூப்பிய கரங்களுடன் நிற்க, பைரவர் இடையில் புலித்தோலாடை அணிந்து மார்பில் திருநீறு விளங்கச் சடாமகுடம் தரித்த நிலையில் யாசிப்பது போலக் கைவிரித்து நிற்கின்றார். இதனை அடுத்துள்ள ஓவியத்தில் சிறுத்தொண்டர் தம் குழந்தையின் கைப்பகுதியை பிடித்துக் கொண்டு தலையை அறுப்பது போலவும், திருவெண்காட்டு நங்கை காற்பகுதியைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளது போலவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் மேற்பகுதியிலுள்ள ஓவியங்களில் ஒன்றில் ஒரு பெண் சமைப்பது போலவும், அடுத்துள்ள ஓவியத்தில் பைரவர் அமர்ந்திருக்க அவர் முன்னருள்ள பலகையில் சமைக்கப்பட்ட குழந்தையின் கைகள், கால்கள், வயிறு, கண்கள், மூளை போன்றவை பரிமாறப்பட்டுமுள்ளன. இதன் முன்னர் சிறுத்தொண்டரும் திருவெண்காட்டு நங்கையும் தம்மிரு கரங்கள் குவித்து வணங்கி நிற்பது போலக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இதனை அடுத்துள்ள ஓவியத்தில் இறைவன் காளை வாகனத்தில் உமையம்மையுடன் காட்சி தருவது காணப்படுகின்றது. இது போன்ற பெரியபுராணக் காட்சிகள் விளக்கமாக ஓவியத்தில் கிடைத்திருப்பது அரிதாகும்.

அரசு உருவம்

மேற்படிப் பரிவார ஆலயத்து மூன்றாம் அறையின் நடுச்சுவரில் கிரீட மகுடத்துடனும், முறுக்கிய மீசையுடனும், வலக்கரத்தில் கிளி ஒன்று அமர்ந்திருக்க, இடக்கரத்தில் தாமரை மலர் ஏந்தி வாள் கேடயத்துடன் காணப்படுகின்ற ஒரு மன்னனின் உருவம் பெரிய அளவில் நின்ற நிலையில் வரையப்பட்டுள்ளது.

மன்னன் யார்?

இவ்வுருவ அமைதியினையும், இவ்வூரமைந்துள்ள நாட்டுப்பகுதியினையும் நோக்கி இவரை, நாயக்க மன்னராகவே இருக்கலாம் என்று கருத முடிகின்றது.

காலம்

இவ்வோவியங்களில் காணப்படுகின்ற ஆளுருவங்கள் ஆடையணிகலன்கள், ஓவியங்களின் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள எழுத்துகளின் அமைதி இவற்றைக் கொண்டு இவ்வோவியங்கள் தீட்டப்பட்ட காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதிக்குள் இருக்க வேண்டும் என்று கருதலாம்.

பாண்டிய நாட்டுப் பழங்குடி ஆயுதம் - வளரி

மீ. மனோகரன்

சிவகங்கை

தென்பாண்டி மண்டலத்திற்கு மட்டுமே உரிய ஆயுதம் வளரி. எழுத்துகளில் ஆயுதம் தமிழுக்கே சொந்தம்போல, இந்த விந்தை ஆயுதத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் பாண்டிய நாட்டுப் பழங்குடியினர் மட்டுமே. வளைத்தடி அல்லது வளரி எனத் தமிழில் அழைக்கப்படும் அவ்வாயுதத்தை ஆங்கிலத்தில் 'பூமராங்' எனக் குறிப்பிடுவர்.

பழங்குடி ஆயுதம்

பாண்டிய நாட்டில் போர் செய்வதையே அல்லது இராணுவ சேவையையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் கள்ளர், மறவர் அகமுடையர் எனும் மூன்று சமூகத்தவர். இவர்களைக் கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள் பழங்குடிகள்¹ என்றே குறிப்பிட்டு வந்துள்ளனர். பொதுவாகப் பழங்குடிகள் எனில் மலையில் வசிப்பவர்கள் என்ற கருத்து நிலவுவதால் மானிடவியல் அறிஞர் டாக்டர். ஏ. அய்யப்பன் கள்ளர்களைச் 'சமவெளிப்பழங்குடிகள்'² எனக் குறிப்பிடுகிறார். வளரி வீசத் தெரிந்த இச்சமூகத்தினர்களைப் பழங்குடிகள் என்றே நாடும் மக்களும்³ எனும் தொகுப்பு நூல் கண்டுள்ளது. போர் மரபினரான இம்மூன்று மரபினந்தவிர, வளரியை அறிந்தோர் 'வலையர்களுமாவர். இவர்களின் தொழில் வேட்டையாடுவதாகும். ஆக, வளரி பாண்டிய நாட்டின் பழங்குடிகளின் போர்க்கருவியாகவும் வேட்டைக் கருவியாகவும் பயன்பட்டது என்பதை அதைப் பயன்படுத்தியோர் தம் தொழிலால் அறியமுடிகிறது. நாளாவட்டத்தில் அதைப் பயன் படுத்த வல்லவர்கள் அருகிப்போக, கடைசியாக அது பயன்பட்டதை மானிடவியல் அறிஞர் இராபர்ட் ப்ரூஸ் நேரில் கண்டது சிவகங்கைக்கு அருகிலாகும். 1883-இல் தான் அது நிகழ்ந்தது;⁴ அங்கே அவருக்கு இரண்டு வளரிகள் கிடைத்தனவாம்.

வடிவமும் தனித்திறனும்

பொதுவாக வளரிகள் மரத்தில் செய்யப்படும். இரும்பிலும், தந்தத்திலும் கூட செய்யப்படுவதுண்டு. இரும்புவளரி போருக்கும்

மரவளரி வேட்டைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. பிறை வடிவிலான அதன் கூரான பகுதி மற்றதை விடக் கனமாக இருக்கும். வெளி விளிம்பே கூராக்கப்பட்டிருக்கும். பயிற்சி உள்ளவர்கள் இலேசான முனையைக் கையில் பிடித்து, வேகம் கொடுப்பதன் பொருட்டு, சிலமுறை தோளுக்குமேலே சுற்றி விரைவுடன் இலக்கு நோக்கி எறிந்திட அது இலக்கைத் தாக்கிவிட்டு எறிந்தவர்களுக்கே திரும்ப வந்து நேரும். திரும்பி வரும்போது அசந்து விட்டால் எறிந்தவர்களை துண்டாக நேரலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் படைவீரர் தம் கொண்டையில் வளரியைச் செருகியிருப்பார்களாம். ஆபத்து வரும் என்று தெரிந்தால் உடனே கொண்டையில் உள்ள வளரியை உருவி எதிரியை நோக்கி வீசி வீழ்த்துவர் என்று வளரி பற்றிப் புதுக்கோட்டை அருங்காட்சியகக் குறிப்புத் தகவல் தருகிறது.⁶

12,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பண்டை ஐரோப்பியரும் எனிப்தியரும் அமெரிக்கச் செவ்விந்தியரும் பூமராங் பற்றி அறிந்திருந்தனர் எனப் பாண்டிச்சேரி அருங்காட்சியகக் குறிப்பு கூறுகிறது.⁷ ஆனால், ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகள் தவிர்த்து பிறர் அறிந்திருந்த பூமராங் திரும்பி வராத வகை பூமராங் என்று அறிவுறுத்துகிறார், அமெரிக்க மானிடவியல் மேதை ஏ. எல். குரோபர்.⁸

அறிவியல் மதிநுட்பம்

விமானங்களை இயக்குவதற்கான மதிநுட்பத்தை, உத்தியை, பாண்டிய நாட்டுப் பழங்குடிகளின் வளரியிலிருந்து கற்றனர் எனக் கூறுவதை வீண் பெருமை என விமரிசனம் செய்ய முடியாது. விமானங்கள் பற்றிய இன்றைய நவீன அறிவியல் கோட்பாடுகளை வியக்க வைக்கும் விமான இயக்கவியல் அடிப்படையில் பூமராங் செய்யப்பட்டிருந்தது” என்று மானிடவியல் அறிஞர் சாமந்தா ஃப்ராங்களின் வியந்திருக்கிறார்.⁹ ‘விமான இயக்கவியல் உத்தி காரணமாகவே பூமராங் பறந்து சென்று தாக்கும் திறன் பெற்றிருந்தது’ என்று அமெரிக்கக் கலைக்களஞ்சியம் அதன் அறிவியல் அடிப்படையைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறது.¹⁰

எங்கெங்கு காணலாம்?

சென்னை, பாண்டிச்சேரி, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு அருங்காட்சியங்களில் வளரிகள்

உள்ளன, ஒரு காலத்தில் தாக்கும் கருவியாயிருந்தது இன்று காட்சிப் பொருளாகிவிட்டது. சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள 10 வளரிகளுள் இரண்டு உலோகத்தாலும், இரண்டு தந்தத்தாலும், மற்றவை மரத்தாலும் ஆனவை. புதுக்கோட்டை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள ஏழு வளரிகளில், ஆறு தமிழகத்து வளரிகளாகும். ஒன்று ஆஸ்திரேலிய வளரியாகும்.

சாதாரணமாக வளரிகள் 2அடி நீளம் வரை இருந்தனவென்றும் 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் வளரிகள் பயன்பட்டு வந்துள்ளன என்றும் புதுக்கோட்டைத் தனியரசு வரலாறு தெரிவிக்கிறது.¹¹

மருதுபாண்டியர்கள் வேட்டைக்குப் பயன்படுத்திய மரவளரிகள் இரண்டு சிறுவயல் அரண்மனையில் உள்ளன. 29-12-85 அன்று கள ஆய்வுக்குச் சென்றபோது, பெரிய வளரி ஒன்று (வெளி விளிம்பு) 19³/₄ அங்குல நீளமும் சிறிய வளரி ஒன்று 17¹/₂ அங்குல நீளமும் கொண்டு விளங்குவதைக் காணமுடிந்ததேயன்றி, அவர்கள் போருக்குப் பயன்படுத்திய இரும்பு வளரிகள் காணக் கிடைக்கவில்லை.

கள்ளர் நாட்டில்

கள்ளர் நாட்டில் இன்றைக்கும் முயன்று தேடினால் வளரிகள் கிடைக்கலாம். நாலுகோட்டை நாட்டைச் சேர்ந்த கோழபிரத்திற்குக் கள ஆய்வுக்குச் சென்றபோது, அங்குள்ள கந்தவனப் பொய்கைக்கு அருகில் உள்ள அய்யனார் கோயிலின் பலி பீடத்தில் வளரி ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்க்க முடிந்தது. வளரியை ஆங்கிலேயர் 'கள்ளர் ஆயுதம்' என்றே வழங்கினர், ஆங்கிலேயர் சிவகங்கைச் சீமையில் ஆயுதங்கள் வைத்திருப்பதைத் தடை செய்த போது வளரிகள் முற்றிலும் ஒழிந்துபோவதைத் தவிர்க்கும் உபாயமாக இப்படிக்கோவில்களில் பூசைக்குரிய ஆயுதமாக மாற்றினர் போலும்.

கள்ளரிடையே திருமணங்களின் பின் பெண்ணுக்குப் பொங்கல் விழாவின்போது தரப்படும் சீர்களில் ஒன்றாக வளரி இடம் பெற்றதுடன், மணவிழா முடிந்தபின், நிகழும் சடங்கில் மணமகளை அவள் வீட்டிலிருந்து அழைப்பதற்கு, மணமகன் வளரியைத் தந்து பெயர்களை அழைப்பது மரபாக இருந்து வந்தது.¹²

சித்திரைத் திருவிழாவிிற்காக, அழகர் கோவிலைவிட்டு மதுரைக்குப் புறப்படும் வேளையில் கள்ளழகர் பாரம்பரியக் கள்ளர் உடுப்பணிந்து. இடைக்கச்சையில் கள்ளர் ஆயுதம் (வளரி) செருகிப் புறப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது¹³ வளரி அணிந்த திருக்கோலத்துடன் கள்ளழகர் காட்சிதரும் புகைப்படம் அழகர் கோயில் கள்ளழகர் தேவஸ்தானம் வெளியிட்டுள்ள நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.¹⁴

சேது நாட்டில்

வளரி, சேதுபதிகளின் கருவழி ஆயுதமாகச் 'சின்ன இராம பாணம்' எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. 'அச்சேதுபதிகளது வடிவமைத்த பண்டைக்கல் துருவங்களிலெல்லாம், இடையிற் சுற்றிய வீரகச்சையில் இவ்வளரியே செருகப்பட்டுள்ளது இன்றைக்கும் காணலாம். இதுவே இவர்க்குரிய பேரடையாளமாவது' என சேது நாட்டில், வழி வழியாக வளரிக்குள்ள பெருமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார், சேது சமஸ்தான வித்வான்ராகவையங்கார்¹⁵ அவரது மைந்தர் வித்துவான் ரா. இராமானுசன் சேதுபதிகளின் விருதா வளியில்

'குன்றிலுயர் மேருவிற் குன்ற வளை குணில் பொறித்தவன்'

'செம்பொன்வரை வளரி நட்டோர்'

எனவும் வளரி இடம் பெற்றுள்ள செய்தியினைத் தந்துள்ளார்.¹⁶

திருவுடையாத்தேவர் ஆகிய விசய சேதுபதி (1710-1725) தன் மகள் அகிலாண்டேசுவரியைச் சிவகங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தபோது சீர்களில் ஒன்றாக தம் குலமரபு ஆயுதமான வளரியை அனுப்பி வைத்தார்.

கல்வெட்டில்

புதுக்கோட்டைச் சீமையில் சில சமூகங்களுக்கிடையில் மோதல்கள் நிகழ்ந்தபோது பயன்படுத்திய ஆயுதங்களுள் வளரிதான் மிகுதியான உயிர்ச்சேதத்தை ஏற்படுத்தியதைக் கண்ட அச்சீமை அரசு வளரியைப் பயன்படுத்துவோர் மரண தண்டனைக்குள்ளாவர் என அறிவித்து அதன் மூலம் வளரியைத் தடை செய்தமை விரையாச் சிலைக் கல்வெட்டு மூலம் வெளிப்படுகிறது.

தொல்லியல் ஒளி

புதுக்கோட்டை மொட்டை மலையில் பெருங்கற்படைப் புதை குழிகளில் இரும்பு வளரி காணப்பட்டதைப் புதுக்கோட்டை அருங்காட்சியகக் குறிப்பு குறிப்பிட்டுள்ளது.¹⁹

இலக்கியங்களில் வாழும் வளரி

'வடமேரிற் கயல்காக்கும் மறவர்கையில் வளைதடியே' என்ற வாறு, மீன்கொடி காக்க வளரி இருக்கிறது எனும் பொருளில், வாளெழுபது வளரியைச் சிறப்பிக்கிறது.²⁰ வாளெழுபதுபோல வளரியைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லுகிற இலக்கியம் வேறெதுவுமில்லை. அது 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தன்மபுத்திரன் எனும் புலவரால் இயற்றப்பெற்றது.

பாண்டிய நாட்டின் தனிச்சிறப்பு மிகு போர்க்கருவியான வளரி பற்றிப் பண்டைய இலக்கியங்கள் ஏன் வாய் திறக்கவில்லை? ஒருவேளை வளரி பண்டைத் தமிழகத்தில் வேறொரு பெயரில் அழைக்கப்பட்டு வழக்கொழிந்து போயிருக்கலாம். இது குறித்து விரிவான ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. மற்றபடி வாளெழுபது தவிர, மதன வித்தார மாலை, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல், கட்டபொம்மன் கும்மி, சிவகங்கைச் சரித்திர அம்மாணை, சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மி, சிவகங்கை இராசேந்திர பூபதி காதல்; மதுரைவீரன் அம்மாணை ஆகிய இலக்கியங்களிலும் வளரி பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

விடுதலைப் போரில் பங்கு

சென்ற நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போரில் பாண்டிய நாட்டார் வளரியைப் பயன்படுத்தியதைத் தர்ஸ்ட்டன் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.²¹ மருது பாண்டியர்கள் (1780 - 1801), 1780-இல் நவாப் படைகளையும், 1801-இல் ஆங்கிலேயர் படைகளையும் எதிர்த்துப் போரிட்டபோது வளரியைப் பயன் படுத்தியதைச் சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மியும் அம்மாணையும்' விரிவாகவே விவரிக்கின்றது.

வெடிகுண்டும் துப்பாக்கியும் பீரங்கியும் வைத்துள்ள ஆங்கிலேயர் வளரிக்கா அஞ்சியிருக்கப் போகிறார்கள் என அலட்சியமாய் எண்ணிவிடாதீர்கள். அவர்கள் அவ்வாறு அலட்சியமாய் எண்ணியிருந்தால், போர் முடிந்ததும் கர்ன்ல் அக்னியு சிவகங்கைப்

பகுதியில் 10,000 வளரிகளைக் கைப்பற்றி 'ஆயுதப்பறிப்பு நிகழ்த்தியதாகச் 'சென்னைப்படை வரலாறு'²² எழுத நேர்ந்திருக்குமா? 1915-இல் மதுரை மாவட்டத்தில் அமுலாக்கப்பட்ட குற்றச்சட்டத்தை எதிர்த்து, பிறமலைக்கள்ளர் சமுதாயம் 1921-இல் கிளர்ந்தெழு, உசிலம்பட்டி வட்டம் பெருங்காமநல்லூரில் துப்பாக்கிச் சூடு நிகழ்ந்தது. பலர் இறந்தனர். இந்தக் கிளர்ச்சியில் பிறமலைக்கள்ளர் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களில் வளரியும் ஒன்றாகும்.²³

பன்னாட்டு ஆயுதமாகப் பரிணாமம்

தமிழகத்திற்கு வந்து முதன்முதல் வளரி எறியக் கற்றுக் கொண்ட ஐரோப்பியன் வெல்ஷ் என்பவனாவான். கர்னல் வெல்ஷ் 1795-இல் சிவகங்கைச் சீமையை ஆண்ட சின்ன மருதுபாண்டியரிடம் தான் வளரி வீசக் கற்றுக்கொண்டதாகத் தன் இராணுவ நினைவுக் குறிப்புகளில் எழுதியுள்ளான்.²⁴

இன்றைக்கு வளரியை ஐரோப்பியர், அமெரிக்கர், ஆஸ்திரேலியர் ஜப்பானியர் எனப் பன்னாட்டவர் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொண்டு விட்டனர். ஒலிம்பிக் போட்டியிலும் இடம் பெற்றுவிட்டது. ஆஸ்திரேலியாவின் ஜெப் லியூரி, உருசியாவின் அலெக்சாந்தர், ஆர்டமனேவ், ஜப்பானின் சக்கிமோட்சு ஆகியோர் உலகப்புகழ் பெற்ற வளரி வீச்சாளராவர். இது எங்ஙனம் சாத்தியமாயிற்று? நம் நாட்டு ஆயுதம் அவர்களிடம் எப்படிப் போயிற்று?

ஆஸ்திரேலியா எனும் புகந்தகம்

தென்னாட்டுப் பாண்டியநாட்டிலிருந்து ஏதோ ஒரு கால கட்டத்தில் வளரி ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளிடம் சென்றடைந்தது. அப்பழங்குடிகளிடமிருந்து வெள்ளை ஆஸ்திரேலியர் வளரி வீசக் கற்றுக் கொண்டு விட்டனர். அவர்களிடமிருந்து ஐரோப்பியரும், அமெரிக்கரும் பின்னர் ஜப்பானியரும் அறிந்தனர். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினரின் மொழியில் வளிர்க்கு உரிய சொல்லான 'பூமராங்' இடம் பெறாத கலைக்களஞ்சியம் இல்லை எனலாம். பாண்டிய நாடு பூமராங்கின் பிறப்பிடம் என அறியாது மயங்கிய பிற நாட்டினர் புகந்த வீட்டையே பிறந்தகம் என எழுதி வருகின்றனர். அவர்களிலும் விதிவிலக்காகச் சிலர் உள்ளனர். பிரிட்டிசு மானிட வியல் அறிஞர் குரோபர் ப்ரூஸ்புட்²⁵ சோவியத் அறிஞர்

கொந்தாதோவ்²⁶ இந்தியப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர் ஏ. கல்யாண ராமன்²⁷ ஆகியோர் ஆஸ்திரேலியப் பூமராங்கிற்குத் தென்னாட்டுடனான தொடர்பைத் துலக்கியுள்ளனர்.

சோவியத் இயற்பியல் அறிஞர் யா. பெரல்மான், 17 பதிப்பு களுக்குமேல் விற்றுத் தீர்ந்த தன் நூலில் சொல்லிய கருத்தினை நினைவுகூர்ந்து இக்கட்டுரையை முடிக்கலாம்.

“முடிவாகச் சாதாரணமாக எண்ணப்படுவதுபோல், வளைதடி ஆஸ்திரேலியாவிற்கே உரியதான ஆயுதமன்று என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியாவில் அது பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது”.²⁸

மேற்கோள் விளக்கம்

1. Josaph Hoicpoet, 'The Madura Catholic mission', p. 145
2. Dr. A. Aiyappan, 'The Tribes of South and Southern India' vide 'The Tribel people of India', p. 40
3. Arther mice (Ed), 'Land and people vol. I p. 351
4. Edgar Thurston, 'Ethnographic Notes in India' part II. p. 557
5. Edgar Thurston, 'The Castes and Tribes of Southern India' vol. I. p. 46
6. Discriptive Note on Display board at Pudukkottai Govt. museum (Thanks to Thiru. K. Lakshmi Narayanan, Curator).
7. Received through Thiru. R. Nagasundaram of Villianur, Pondy State Discriptive note on display board at Pondicerry Govt. museum (Thanks to curator)
8. A. L. Krober, 'Anthropology', p. 474
9. This is a remarkable ancient achievement in aerodynamics which anticipated many modern concepts in aircraft design-Smantha Franklin First Guided Missiles -Vide THE INDIAN EXPRESS/ 29-6-69
10. Boomerang, a flattened angled form of throwing stick possessing certain aerodynamic properties that may give it a characteristic flight Robert F.G. Spier in THE ENCYCLOPEDIA AMERICANA - Vol IV p. 256.

11. S. Radhakrishna Ayyar, A GENERAL HISTORY OF PUDUKKOTTAI STATE p. 242.
12. W. Francis, MADURA DISTRICT GAZETTEER p. 93, 95
13. S. T. C. Srinivasa Ayyangar, Temples and Festivals of Mathurai, Vide MATHURAI CHITHIRAI EXHIBITION SOUVENIR-1949.
14. K.N. Radhakrishna, "THIRUMALIRUNJOLAI MALAI"
15. வித்வான் இராகவஐயங்கார், 'சேதுபதிகள்' செந்தமிழ் தொகுதி 2, பகுதி 2 சோபகிருது. மார்ச்சு.
16. வித்வான் ரா. ராமானுஜன் அவரது மாணவரான இக்கட்டுரை ஆசிரியருக்கு 21-11-80-இல் எழுதிய கடிதம்
17. சிவகங்கைச் சரித்திரக்கும்மியும் அம்மாணயும். பக். 109
18. Description Note on Display Board at Pudukkottai Government museum
19. Ibid
20. தன்மபுத்திரன் எழுதிய 'வாளெழுபது'
21. Edgar Thurston, ETHNOGRAPHIC NOTES IN SOUTHERN INDIA Part II p. 55
22. Lieutenant Colonel W. J. Wilson, "HISTORY OF THE MADRAS ARMY" Vol III p. 400
23. பி. முத்துத்தேவர், 'மூவேந்தர்குலத் தேவர்மார் வரலாறு' பக். 261, 283
24. Colonel J. Welsh, "MILITARY REMINISCENCES" Vol I. p. 130
25. Edgar Thurston, "ETHNOGRAPHIC NOTES IN INDIA" Part II p. 557
26. ர. கொந்தாதோவ் "லெமூரியக்கண்டத்தின் மர்மம்" சோவியத் நாடு, ஏப்ரல் 1974
27. A. Kalayanaraman, ARYA TARANGINI Vol I p. 315
28. யா. பெரல்மான், 'பொழுது போக்குப் பௌதிகம்' முதல் புத்தகம் பக். 72.

EASALAM COPPER PLATES OF RAJENDRA CHOLA - I

NATANA. KASINATHAN
Director, Department of Archaeology

The set of copper-plates, accidentally unearthed in the year 1987 from the premises of the Siva temple, Esalam, a small village in Villupuram Ramasamy Padayatchiyar District and brought to the notice of Tamilnadu State Department of Archaeology, belongs to Rajendra Chola I of Chola dynasty.

It consists of 15 plates measuring to 34 cm length and 16.5 cm breadth. The royal seal is found embossed and soldered with a big ring which runs through all the plates. The seal bears the figures of tiger, two fishes, bow, boar and the chamaras, umbrella, swastika and chakra. The chakra is believed to be representing the king's independant sovereign authority over a vast empire (Chakravarthi).¹

A legend found in sanskrit language and in grantha character, written on the periphery of the seal is as follows:

“Rajad-rajanya-makuta-sreni-ratnesu sasanam,
Etad Rajendra Cholasya Parakesarivarmanah”

As usual this set also has two parts, the first part being written in Sanskrit language and in Grantha characters, the second part is in Tamil language and in Tamil script. The Sanskrit portion is written on 4 plates while the Tamil portion is engraved on the rest of the plates. All the plates are written on both sides. The Sanskrit portion of this charter delineates the pedigree of Rajendra Chola, the establishment of the Ramesvara temple at Eidar by the preceptor Sarvasiva and the endowment made to it by the emperor. At the end of this part the names of the composer and the engraver are given. The Tamil portion has 344 lines which narrate the circumstances which caused the king to make this endowment while he was at Kanchipuram.

1. Dr. R. Nagaswamy, Bulletin DE l'Ecole Francaise, Tome LXXVI, p. 13

The format of the Tamil portion is exactly similar to Karanthai copper plates² of the same king, Rajendra chola I. The Tamil portion begins with the same title “Konerinmaikondan” and describes the gift made by the king on the tenth day of his twenty-fourth regnal year to Nattars, Brahmadeyakkilavars and to the villages and towns which possess the lands of Devadanam, Pallicchandam, Kanimurruttu Vettaiperu, and Sālābhōgam.

The king made this endowment while he was taking bath in the palace of Kanchipuram, a town in Jayamkondacholamandalam. While the lands of Jananathacharuppēdimangalam of Vavalurnadu and Sri Rajarajacharuppēdimangalam, a Taniyur of Panaiyur Nadu were measured, and found that the lands of Nannadu and Erappakkam were 90 Nilan and Mukkale Munru ma Mukkani Araikkani Muntirihaikkil Nalu mākanikkil araiye nālu mā Kāni araikkani after having deducted the lands of drinking water tank and its bund, stream, vadi and channels, small river that irrigates the lake of Jananadacharuppēdimangalam and Manimuttaru, Mādevar temple and its surroundings, its gardens, Pidari (Durga) temple and its surroundings, Ayyanar (Sasta) temple and its surroundings, garden of Ramīsvaram temple, Kammāṇaccēri, Paraiccēri, waste land of cattle grazing, marshy and salty land etc.

The king gave the oral order stating that the total dues of 3400 kalams of paddy levied from Nannadu and Erappākkam alias Vikramacholanallur as permanent land tax from 15th regnal year of the king have been gifted as devadana for daily offerings to the God of Tiruviramisvaram temple, a stone temple, built by Sarvasiva Pandithar, at Eithar a hamlet of Rajarajaccaruppēdimangalam, taniyur, a self governed village, of Panaiyur Nadu.

After having completed the usual procedures, the king's oral order (tittu) became the royal order (Tirumukam) with the endorsement of all the concerned officers such as Olaieludum, Olai Nayagam-Naduvirukkum, Karumamarayum, Puravuvarithtinaikkalam, Puravu varittinai, Kalattukankani, Varippottakam, Mukavetti; Varippottakakkanakku, Pattolai etc., in the 76th day of 24th regnal year. Then the king seems to have ordered his revenue officials to demarcate the gifted lands by making round the she elephant and by implanting boundary stones and milk bushes.

2. K.G. Krishnan, Karanthai Tamil Sangam Plates of Rajendra Chola I, Memoirs of the Archaeological Survey of India No. 79, New Delhi, 1984.

Finally on the 55th day of the regnal year 25th, the gift document (Vivasthai) was written demarcating the boundaries of the gifted land in detail. Other details regarding irrigation and cultivation of those lands and the ban on certain practices are also given.

The description of the lands and the places that are located within the four boundaries of the gifted area is very interesting since it is more or less similar to the description found in Karanthai copper plates.

One important point that could be culled from this charter is that the execution of a royal endowment seems to have passed through four stages. First stage was the king's oral order, the second stage followed with the official procedure of drafting, checking, entering into the revenue records and the endorsement of the officers. The third stage was the issue of Tirumugam - written royal order - affixed with royal seal through an official to the gifted village where the official order was received with full respect by Nattars by bowing their heads.

The fourth and final stage was the issue of Araiolai, boundary document prepared by the Nattars with the help of the revenue officials to the donee who was to enjoy the gifted land. In this case, the donee was Thiruviramisvaram Temple of Eithar which is called as Easalam at present. In the Araiolai i.e. the boundary document it is found that all the important officials, the nāttars and other villagers signed their signatures as witnesses.

In this instance the oral order, issued in the 15th regnal year of the king, seems to have taken ten more years to get it issued as written order since it had been issued in the 25th regnal year after having followed the usual government procedures.

The text of the tamil portion is as follows:

நான்கம் ஏடு முன் பக்கம்

01. ஸ்ரீ கோநேரின்மை
02. கொண்டான் ஜயங்கொண்ட சே சாழ மண்டலத்துப் பனையூர் நா
03. ட்டு நாட்டார்க்கும் ஸ்ரீஹ தேயக்கிழவர்க்குந் தேவதான பள்ளிச்
04. சந்தக் கணிமுற்றுட்டு வெட்டப்பேற்றுப் பழவறச் சாலாபோக

நரன்கரம் ஏடு பின் பக்கம்

05. ம் உள்ளிட்ட ஊர்களிலார்க்கும் நகரங்களிலார்க்கும் நமக்கு யாண்டு
06. இருபத்து நாலாவது நாள் பத்தினால் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்
07. டலத்து எயிற் கோட்டத்து நகரங் காஞ்சிபுரத்து நம் வீட்டினுள்ளால் நா
08. ம் குளிக்குமிடத்துத் தானஞ் செய்யாவிருந்து பனையூர் நாட்டுத் தனியூர்
09. ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலமும் இந்நாட்டு வாலலூர் நாட்டு ஜநநாதச்
10. சருப்பேதி மங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்து தங்களில் கா.
11. றவாய் வேறளந்த நன் நாடும் எரப்பாக்கமுமான விக்கிரமசோ
12. மு நல்லூர் அளந்தபடி நிலன் நூற்றொன்பதே¹ முக்காலே அரை
13. மா முந்திரிகைக் கீழ் இரண்டு மா முக்காணி முந்திரிகை கீழ் ஒன்
14. பதின் மாக்காணி அரைக்காணியில் ஊர் இருக்கலநிலன் மூன்றே ஆறு மாவி
15. ந் கீழ் எட்டு மாகாணி அரை காணிக் கீழ்மாகாணியும் ஊருணிக்குளமும்
16. கரையும் ஓடையும் நிலன் ஒன்றே முக்காலே மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் இ
17. ரண்டு மா முக்காணி அரைக்காணிக் கீழ் காலும், வதி வாய்க்கால்களால் நிலன்
18. மூன்றே எழுமா வரை அரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் எட்டுமா முக்காணி

ஐந்தாம் ஏடு முன் பக்கம்

19. க்கீழ் ஆறுமாக்காணியுஞ் ஜனநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து ஏரிக்கு பாயும்
20. சிற்றாற்றாலும் மணிமுத்தாற்றாலும் நிலன் நாலே முக்காலே ஒருமாவரை மு
21. ந்திரிகைக் கீழ் ஆறுமாக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் இருமாவரையும் இவ்வூர்
22. ஐணி மாதேவர் ஸீகோயிலுந் திருமுற்றமும் திரு நகவனமும் நிலன் நாலுமா
23. க்காணி முந்திரிகைக் கீழ் அரையே மூன்று மாமுக்காணியும் பிடாரியார் ஸீ
24. கோயிலுந் திரு முற்றமும் நிலன் ஒருமாவரை அரைக்காணி முந்தி
25. ரிகைக்கீழ் முக்காலே இருமா வரையும் ஐய்யனார் ஸீகோயிலுந்
26. திருமுற்றமும் நிலன் முக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே மூன்று
27. மா முக்காணியும் ஸீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடாமை எ
28. ய்தாரில் திருவிராமீஸ்வரமுடைய மாதேவர் திரு நந்தவனம் நிலன் அரையே மூன்று மா
29. முக்காணி அரைக்காணி முந்திரிகையும் கம்மாணசேரி நிலன் மூன்று மாக்காணி
30. அரைக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் முக்காலும் பறைச்சேரி நிலன் மூன்று மாகா
31. ணி அரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலுங் கன்று மேய்பாழ் நிலன் இரண்
32. டே ஒரு மா முக்காணி முந்திரிகையுஞ் சுடுகாடு நிலன் மூன்று மாக்காணி அ

ஐந்தாம் ஏடு பின் மக்கம்

33. ரைக் காணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலுஞ் ஜநநாதச் சருப்பேதி மங்கலத்து ஏரிநீர்
34. காவை நிலன் ஒன்றே ஆறு மாவரைக் காணிக் கீழ் இருமாவரையும் களரும் உவரு
35. ம் நிலன் அரையே அரைமாவரைக்காணிக் கீழ் அரையே நான்மாவரை அரை
36. க்காணி முந்திரிகையும் ஆக நீங்கும் நிலன் பதினெட்டே முக்காலே ஒரு மாவை
37. ர முந்திரிகைக்கீழ் முக்காலே மும்மாவரைக்கீழ் முக்கால் நீக்கி ஏரி நீர் பாய்ந்து
38. ம் ஏத்தம் இறைத்தும் இரு புவியையும் நிலன் எட்டே காணிக் கீழ் அ
39. ரையும் ஏரி நீர் பாய்ந்து ஒரு புவியையும்நிலன் ஐம்பத் தொன்ப
40. தே காலே அரைமா முந்திரிகைக் கீழ் மூன்றுமா முக்காணி முந்திரி
41. கக்கீழ் முக்காலே மாகாணியும் வரகும் எள்ளும் கொள்ளுந் துவ
42. ரையும் உள்ளிட்டுப் புன்செய் விளையும் நிலன் இருபத்து மூன்றரையே மூன்று
43. மா முந்திரிகைக் கீழ் அரையே காணி அரைக்காணிக் கீழ் முக்காலே மூன்று மா
44. வரைக்காணியும் ஆக நிலன் தொண்ணூறே முக்காலே மூன்று மா முக்காணி அ
45. ரைக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் நாலு மாக்காணிக் கீழ் அரையே நாலு மாக்காணி
46. அரைக்காணியினால் யாண்டு பதினைஞ்சாவது இறை கட்டி முதலான நெ

ஆறாம் ஏடு முன் பக்கம்

47. ல்லு மூவாயிரத்து நானூற்றுக் கலமும் யாண்டு பதினைஞ் சாவது முதல்
48. காணிக் கடநாய் ஆட்டாண்டு தோறும் நின்றிறையாய் இறுப்பதாக இறை க
49. ட்டி இவ்வூர் பணையூர் நாட்டு தநியூர் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதி மங்கலத்துப் பிடர்
50. கை எய்தாரில் நம் உடையார் சர்வசிவபண்டிதர் எடுப்பித் தருளின திருக்கற்ற
51. னி திருவிராமீஸ்வரமுடைய தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங் களுக்கு இருப்ப
52. தாக நமக்கு யாண்டு பதினைஞ்சாவது முதல் தேவதான மாக வரி
53. யிலிட்டுக் குடுக்கவென்று நாஞ் சொல்ல நம் ஓலை எழுதும் அரு
54. மொழிதேவ வளநாட்டு அளநாட்டு மும்முடி சோழ நல்லூர் கிழவ
55. ந் சிங்காணை மும்முடி சோழன் எழுத்தினாலும் ஓலை நாய
56. கங் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து ராஜ விச்சாதிரப் பெருந் தெருவில் சோன
57. கன் சாவூர் பரஞ்சோதியான ராஜேந்திர சோழக்கன் திருவப் பேர் அரயனுங் ளே
58. காவநாச்சநான கங்கைகொண்[ட] சோழ அணிமுரி நாடாழ்வானும் உய்யக்கொண்
59. டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச் சருப்பேதி மங்கலத்து நாரக்கண் மார
60. ராயன் அருமொழியான உத்தம சோழ மாராயனும் இந்நாட்டுத் திருவ

ஆறாம் ஏடு பின் பக்கம்

61. முந்தூர் நாட்டு துளாருடையான் நாராயணன் எடுத்த பாதமான உத்தம டே
62. சாழ்கோனும் ஒப்பிட்டுப் புகுந்த தீட்டின் படியேய் வரியிலிட்டுக் டெ
63. காள்க வென்று உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கேரளாந்தகச்
64. சருப்பேதி மங்கலத்து நாரக்கண் மாராயன் ஜகநாதநான ராஜந்திரசோழ பிர
65. ஹ்மாதீ ராஜந் சொல்ல இவன் சொன்னபடியே உட கூட்டத்து நங்கருமமாராயு
66. ம் ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டு மதுராந்தக வளநாட்டு வடதலைச் செம்பி
67. நாட்டு தத்தைநல்லூர் உடையான் கடம்பன் மாநாகரளான இருமடி
68. சோழ மூவேந்த வேளானும் அருமொழிதேவ வளநாட்டு வலிவ
69. லக் கூற்றத்து [ஆ]லத்தூர் உடையான் நாராயண பொற்க் காரியான
70. கோன் [மூவேந்த] வேளானும் நடுவிருக்கும் ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு டெ
71. [வண்] நாட்டு ராஜேந்திர சோழச் சருப்பேதி மங்கலத்துச் சாண்டிலிய கோத்திர
72. த்து காத்தியாயன [கூ]த்திரத்து உப்பம்பிரால் சங்கரன் சோலைப் பிரான் பட்ட டெ
73. ஸா[ம]யாஜியும் விடையில் நங்கருமம் ஆராயும் இந்நாட்டுச் சிறுகூற்றநல்லூ
74. ர் கிழவன் கொல்[லாபுர]த்தநான உத்தம சோழப் பல்லவ தரயனும் ராஜே

ஏழாம் ஏடு முன் பக்கம்

75. ந்திரசிங்க வளநாட்டு திருக்கமுமலநாட்டு வீரசோழ நல்லூர் உடையான் வீரபத்திர
76. ன் திவ்வை விடங்கநான ராஜேந்தி, சோழ மூவேந்த வேளானும் இந்நாட்டுத் திருவிந்த
77. ளர் நாட்டு மதுராந்தக நல்லூர் உடையான் வேங்கடவன் எறிந்தோடியான பரகேசரி
78. மூவேந்தவேளானும் உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர் நாட்டு மாந்தை கி
79. ழான் மாறன் மனநிலையான நித்தவிநோதமூவேந்த வேளானும் சத்திக்ஷரிய சிகாம
80. ணிவளநாட்டுப் பனையூர் நாட்டு ஜனனாத நல்லூருடையான் காளி ஆதித்த
81. னான முடிகொண்டசோழ மூவேந்த வேளானும் நித்த வினோத வளநாட்டு
82. வெண்ணிக் கூற்றத்து(த்) குவளை வேலி உடையான் கோயில் சித்தநான சோ
83. ழபாண்டிய மூவேந்த வேளானும் நடுவிருக்கும் ராஜராஜப் பாண்டி நா
84. ட்டு ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டுச் சோழ பாண்டிய வளநாட்டுத் திருப்புத்தூர் ஒலோச்சன்
85. வஸந்தயாஜி ஸ்ரீகிருஷ்ணபுர நாராயணபட்ட வஸந்த யாஜியுஞ் சொல்லப் புரவுவரிதிணை
86. க்களத்துக் கண்காணி க்ஷத்ரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுச் செம்பியன்

87. நல்லூருடையான் நின்றான் பட்டனும் ராஜாஸ்ரய ளை
நாட்டு வடவழி நாட்டுத் திருவெ
88. ள்ளறையுடையான் திருவாக்கி அதித்தனும் புரவுவரி
திணைக்களம் ஜயங்கெ

ஏழாம் ஏடு பின் பக்கம்

89. ண்ட சோழ மண்டலத்துத் திருமுனைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டு
நல்லூருடையான்
90. மருதன் சங்கரனுங் காலியூர்க் கோட்டத்துப் பாகூர் நாட்டு
உக்கலுடையான் பன
91. ங்காடன் குமாரசானனும் திருமுனைப்பாடி ஆன்மூர் நாட்டு
கணிச்சைப்பாக்க முனை
92. டயான் அரங்கன் பனிச்சையும் வரிப்பொதிதகம் ராஜராஜ
வளநாட்டுப் பேரெயி
93. ற் கூற்றத்து அண்டையூர் உடையான் தருக்கன் காரியும்
உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு
94. த் திருநறையூர் நாட்டுச் சேரபுரமுடையான் அடிகள் காடனும்
முகவெ
95. ட்டி ராஜராஜப் பாண்டி நாட்டு ராஜேந்தீரசோழ ளைநாட்டு
மிழலைக் கூற்
96. றத்துக் கிழ்கூற்றுஎம்பலுடையான் பட்டாலகன் சேந்
தனும் ஜயங்கெ
97. காண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்து
மாங்காடு நாட்டு உகும்
98. பில் வல்லங்கிழான் பாக்கரன் கேசவனுங் காலியூர்க்
கோட்டத்துக் காலியூர் நாட்டு

99. ஐய்யன் குளத்தூர் குன்றங்கிழான் தாழி திருவெளியும் வரிப் பொதிதகக்
100. கணக்குச் சங்கத்தியம்புகமுடையான் தாழி நாரயணனும் வரியிலிடு பாலையூர்
101. கிழவன் செட்டி [கொற்றனும்] மழவன் ஆலன் பொற் றேவனுங் கண்ணந்தை வா
102. ணியன் கோவன் பிசங்கனும் பட்டோலை சீகாருடையான் அரங்கள் ஐய்யாற

எட்டாம் ஏடு முன்புறம்

103. னும் மேலூர் கிழவன் குணநிலை அத்தியூரனும் வரியிலிடு வித்த புரவுவரி திணை
104. க்களம் நல்லூர் உடையான் மருதன் சங்கரனும் முகவெட்டி வல்லங்கிழான் பாக்க
105. ரன் கேசவனும் வாசித்த சோழமண்டலத்துப் புரவுவரி திணைக்களத்து வரிப்பொத்த
106. கக் கணக்கு பூண்டி உடையான் அரங்கள் நாரணனும் வரியிலிடு பாலையூர் கிழவன் செட்டி டெ
107. காற்றனும் பட்டோலை மேலூர் கிழவன் குணநிலை அத்தியூரனும் இருந்து யாண்டு இருபத்து நா
108. லாவது நாள் எழுபத்தாறினால் வரியிலிட்டுக் குடுத்த தங்கள் நாட்டுத் தனி
109. யூர் ஸீராஜராஜச் சருப்பேதிமங்கலமும் இன்நாட்டு வாவலூர் நாட்டு ஜ
110. னநாதச் சருப்பேதி மங்கலமும் நிலமளக்கிற இடத்துத் தங்களில் தத்

111. துறவாய் வேரளந்த நன்னாடும் ஏர்ப்பாச்சமுமான விச்சிரம்
சோழ நல்
112. லூர் பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடப்பிப்பதாசக் சண்சாணி
அன்நாடு வகை செய்கின்ற
113. உடுத்தூர் உடையான் என்பான் பூரனையும் புரவுவரி
திணைக்களம் ஜயங்கொ
114. ண்ட சோழமண்டலத்து திருமுனைப்பாடி ஆன்மு(ர்)ர்
நாட்டு கணிச்சைப்பாக்கமுனை
115. டயான் அரங்கன் பணிச்சையும் பட்டன் ஆழர்க்கோட்டத்து
குமிழி நாட்டு வான
116. வன்மாதேவிச் சருப்பேதிமங்கலத்துக் கண்டேற்று
ஸ்ரீகிருஷ்ண பட்டனையு

எட்டாம் ஏடு பின்பக்கம்

117. ம் போத தந்தோம் தாங்சளும் இவர்களோடும் உடனி
ன்று எல்லை தெரித்
118. துக் காட்டிப் பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லுங்க்)
கள்ளியும் நாட்டி அறவோலை
119. செய்து போத்தக வென்னும் திருவாய்மொழியால் திருமன்னி
வளர இருநிலமட
120. ந்தையும் பொற்செய பாவையுஞ் சீர்த்தனிச்செல்வியுந் தன்
பெருந்தேவியராகி
121. இன்புற நெடுதிய லாழியுள் ளிடைதுறை நாடுந் துடர்வன
வேலிப் படர் வனவா
122. சியுஞ் சுள்ளிச்சூழ் மதிள்க் கொள்ளிப்பாக்கையும் நண்ணற்க்
கருமுரண்
123. மண்ணைக் கடக்கமும் பொருதடர் ஈழத்தரைசர்தம் முடியும்
ஆங்கவ

124. ிர் தேவியர் ரோங்கெழில் முடியும் முன்னவர்பக்கல் தென்ன
வன் னை
125. வய்த்த சுந்தர முடியும் இந்திரநாரமும் தெண்டிறை ஈழ
மண்டல முழுவது
126. ம் எறிபடைக் கேரளர் முறைமயிற்சீ குடும் குல தனமாகிய
பலர் புகழ் முடியுஞ்
127. செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலைத் தொல்பெருங் காவல்
பல்பழந்தீய்வுஞ்
128. செருவிற் றினவில் இருபத்தொருகால்லரைசு களைகட்ட
பரசுராமன் மேல்வருஞ் சா
129. ந்திமத்தீய்வரண்கருதி இருத்திய செம்பொற்றிருத்தகு
முடியும் பயங்கொடு பழிமி
130. சு முசங்கியில் முதுகிட் டொளித்த ஐயசின்கன் அளப்பரும்
புகழொடு மிடயல்

ஒன்பதாம் ஏடு முன்பக்கம்

131. இரட்டப்பாடி ஏழரை இலக்கமும் நவநெதிக்குலப்பெரு
மலைகளும் விக்ரம வீரர்
132. சக்கரக் கோட்டமும் முதுர்வடவல்லை மதுரமண்டலமும்
காமிடை வள நாமனைக் கோணை
133. யும் வெஞ்சிலை வீரர் பஞ்சப்பள்ளியும் பார்சடைப் பழன
மாசணி தேசமும் அயர்வி
134. ல்வண் பூர்த்தியாதி நகரவையில் சந்திரன் தொல்குலத்திந்
திரஇரதனை விளையமார்க்க
135. ளத்துக் கிளையொடும் பிடித்துப் பலதனத்தொடு நிறை(ப்)
குலதனக் குவையும் கிட்டருஞ்
136. சறிமினை ஒட்டவிஷயமும் பூசுரர்சேர் நல்க்கோசலை
நாடுந் தன்மபால

137. னை வெம்முனை யழித்து வண்டுறை சோலை தண்டபுத்தியும்
இரணசூரனை
138. முரணுகத்தாக்கித் திக்கன கீர்த்தித் தக்கணலாடமுங்
கோவிந்த சந்தன் மாவி
139. ழிந்தோடத் தங்காத சாரல் வங்காளதேசமும் தொடுகடல்
சங்கு ஷொட்ட ம
140. யிபாலனை வெஞ்சமர் வளாகத் தஞ்சவித்தருளி ஒண்டிறல்
யானையும் பெண்டிர் பண்
141. டாரமும் நித்தில நெடுங்கட லுத்திரலாடமும் வெறிமவர்
தீரத் தெறிபுனல் கங்கையு
142. ம் அலைகடல் நடுவட்ப்ப[ல*] கலஞ் செலுத்தி சங்கிராம
விசையோர்த்துங்க பன்மநா
143. கிய கடாரத் தரயனை வாகையம் பொருகடல் கும்பக்கரி
யொடும் அகப்படுத் துரி
144. மையில் பிறக்கிய பெருநதிப் பிறக்கமும் [ஆர்த்தவன்] நகர்
நெகப் போர்த்தொழில் வா

ஒன்பதாம் ஏடு பின்பக்கம்

145. சலில் விச்சாதர தோரணமு மொத்தொளிர் புனமணிப்
புதவமும் கனமணிக்கதவமும்
146. நிறை ழீவிஜயமுந் துறைநீர் பன்னையும் மன்மலையூரெயிற்
றொன்மலையூரும் ஆழ்கட
147. லகழ் சூழ் மாசிருடிங்[க]மும் கலங்கா வல்வினை இலங்கா
சோபமும் கொப்புறு நிறைபுனல்
148. மாப்பப்பாளமுங் காவலம் புரிசை மேவிலிம்பங்கமும் விளைப்
பைந்தாறுடை வளைப்
149. பந்தாறும் கலைத்தக்கோர் புகழ் தலைத்தக்கோலமுந்
திய்தமர் வல்வினை மாதமலிங்க

149. மும் கலாமுதிர் கடுந்திற லிலாமுரிதேசமுன் தேனக்கலார் பொழில் மா
150. னக்கவாரமும் தொடுகடற்க் காவற்க் கடுமுரட்க் கடாரமும் மாப்பொருதண்ட
151. ாற்க் கொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மரான உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திர சோழதேவ
- 152, ர்க்கு யாண்டு (இருபத்) தைஞ்சாவது நாள் ஐஞ்பத்தைஞ்சினால் திருமந்திரே
153. வாலை உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு விளைநாட்டு மாத்தூருடையான் நம்பன் பகையட
154. க்கி எழுத்தினாலும் திருமந்திரவோலை நாயகங் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து ராஜவி
155. ச்சாதரப் பெருந்தெருவில் சோனகன் காலூர் பரஞ்சோதியான ராஜேந்திர சோழக்கந் திரு
156. வப்பேரரையனும் கோவநாச்சநான கங்கை கொண்ட சோழ அணிமுரி நாடாழ்வானும்
157. உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுக் வெண்ணாட்டுக் கேரளாந்தகச் சருப்பேதி மங்கலத்து நார
- 158 க்கண் மாராயன் அருமொழியான உத்தம சோழப்பிரம்ஹம மாராயனும் இந்நாட்டுத் திரு
159. வழந்தூர் நாட்டுத் துளார் உடையான் நாராயணன் எடுத்த பாதமான உத்தம சோழச்
160. சோழக் கோனும் ஒப்பிநாலும் நாட்டோமுக்குத் திருமுகம் பிரஸாதஞ் செய்தருளிவர ந
161. ாட்டோமுந் திருமுகங்கண்டு எதிரெழுந்து சென்று தொழுது வாங்கித் தலைமேல்
162. கொண்டு எல்லை தெரித்துக் காட்டிப் பிடிசூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லுங் கள்ளியு

அழகன்குள அகழாய்வில் கிடைத்த சங்ககாலப் பாண்டியரின் அரியகாசு

நடன. காசிநாதன்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் அழகன்குளத்தில் 1986-1987 மற்றும் 1990-1991 ஆகிய ஆண்டுகளில் தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையால் அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1986-1987-ஆம் ஆண்டில் ரோமானிய அரசன் வேலன்டைன் என்பா னுடைய காசு ஒன்று அகழாய்வின் போது கிடைத்தது. அதே போன்று 1990-91-ஆம் ஆண்டில் ரோமானிய அரசன் ஆர்கேடியஸ் காசு ஒன்றும் மற்றும் சங்க காலப் பாண்டியர் காசு ஒன்றும் கிடைத் தன. பாண்டியர் காசில் ஒரு புறம் மீனின் உருவமும் மற்றொரு புறத்தில் யானையின் உருவமும் உள்ளன. இக்காசுகள் பற்றி 'தென் இந்திய நாணயவியல்' பற்றிய கருத்தரங்குகளில் இக் கட்டுரையின் ஆசிரியரால் கட்டுரைகள் படிக்கப்பட்டுள்ளன. 1994-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அழகன்குளம் அகழாய் விலும் சில செப்புக்காசுகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் பெரும் பாலானவை மிகவும் சிதைந்த நிலையில் உள்ளதால் அவை யாருடைய காலத்தைச் சார்ந்தவை என்று கண்டறிவது மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. இக்காசுகளை வேதியியல் பாதுகாப்பு மூலம் சுத்தம் செய்து பார்ப்போம் என்றால், அவ்வாறு சுத்தம் செய்கையே சிதைந்துவிடும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் முன்பு இங்கு கிடைத்த காசுகளின் வடிவத்தையும் மற்றும் அக்காசுகள் மீது லேசாகத் தெரிகின்ற உருவ அமைப் பையும் கொண்டு பார்க்கையில் சில காசுகள் ரோமானியர் காலத்தைச் சார்ந்தவை என்றும்; சில சாதவாகனர்கள் காலத்தைச் சார்ந்தவை என்றும் ஊகித்து அறிய முடிகிறது. இவை வெறும் ஊகமே தவிர முடிவாகக் கொள்ளவியலாது.

ஆனால் இங்கு கிடைத்துள்ள ஒரு நீள்சதுரச் செப்புக்காசு மிகவும் நல்ல நிலையில், மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காசாகக் காணப்படுகிறது.

இக்காசின் முன்பக்கம் மீனின் உருவம் கொடுகளால் காட்ட பட்டுள்ளது. பின்பக்கம் திமிலோடு கூடிய காளை உருவம்

நின்ற நிலையில் தெரிகிறது. இக்காளையின் முகப்பகுதி உடைந்துள்ளது. ஆனால் அம்முகத்துக்குக் கீழே உணவு வைப்பதற்கான தொட்டி காணப்படுகிறது. காளையின் முதுகுப் பகுதியில் காளை மீது அமர்வதற்கு ஒரு ஆசனம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வால் நீளமாகவும், தூக்கிய நிலையிலும் வளைந்தும் உள்ளது. கால்கள் மற்றும் உடல் அமைப்புகள் வனப்போடு காணப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் சங்ககாலச் சோழர் காசுகள் என்றும், சங்ககாலப் பாண்டியர் காசுகள் என்றும், சங்ககாலச் சேரர் காசுகள் என்றும் ஒவ்வொன்றிலும் இரு உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட காசுகள் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் இதுவரை சங்ககாலத்தைச் சார்ந்த இத்தகைய காசுகளில் காளை உருவம் பொறிக்கப் பெற்ற காசுகள் அகழாய்வில் கிடைத்ததில்லை.² தற்போது அழகன் குளத்தில் கிடைத்த காசே இவ்வகையில் முதல் காசாகும்.

பல்லவர் காலத்தில் திமிலோடு கூடிய காளை உருவம் பொறிக்கப்பட்ட காசுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் அக்காசுகளில் காணப்படும் காளையின் உருவத்துக்கும் இச்சங்ககாலச் நீள் சதுரக் காசில் உள்ள காளையின் உருவத்திற்கும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பல்லவர் காலக் காசுகளில் பெரும்பாலும் காளையின் உருவம் படுத்த நிலையில் காணப்படும். அது மட்டுமல்லாமல் அக்காளையின் திமில் இலேசாகச் சாய்ந்தவாறும் கொம்புகள் மழுங்க தேய்த்ததாகவும், குட்டையாகவும் காணப்படும். காளையின் வால் பகுதி வளைவாகக் காணப்படாது. காளையினுடைய முதுகில் எந்தவித ஆசனமும் இருக்காது. ஆனால் தற்போது கிடைத்துள்ள சங்ககாலச் செப்புக் காசில் உள்ள காளையின் உருவம் பல்லவர் காலக் காளை உருவத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டுத் தோற்றமளிக்கிறது.

சங்க காலம் என்று கூறப்படும் காலக் கட்டத்தில் தெக்கணப் பகுதியில் சாதவாகனர் குலத்தைச் சார்ந்த மன்னர்கள் ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காசுகளில் ஒரு பக்கம் காளை உருவம் காணப்படுகிறது. அக்காளையின் உருவை அழகன் குளத்தில் கிடைத்துள்ள காசில் உள்ள காளையோடு ஒப்பிட்டுக் கூற இயலாது. இக்காளை உருவத்தோடு வேண்டுமானால் மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நாகரிகத்தைச் சார்ந்த களிமண் தகடுகளில் காணப்படும் காளையின் உருவத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அந்த

அளவிற்கு மிகவும் வனப்போடு காணப்படுகிறது. அதுமட்டு மல்லாமல் இக்காணையின் முகத்திற்கும் கீழே தொட்டி காணப்படுகிறது. மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நாகரிகங்களின் களிமண் தகடுகளில் காணப்படும் ஒற்றைக் கொம்பு காளை உருவத்தின் முகத்திற்குக் கீழேயும் தொட்டி காணப்படும். தமிழகக் காசுகளை சிறந்த முறையில் ஆய்வு செய்து வரும் தினமலர் ஆசிரியர் திரு. இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி சங்ககால மலையமான் காசுகள் என்று கூறும் காசுகள் சிலவற்றில், குதிரை முகத்துக்குக் கீழே தொட்டி போன்ற உருவம் காணப்படுவது இங்கு கருத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.³

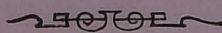
சதுர மற்றும் நீள் சதுரச் செப்புக்காசுகளில் உருவம் மட்டும் காணப்படும் காசுகள் கி.மு. 4 அல்லது கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக இருக்கலாம் என்று வேறொரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.⁴ அதே போன்று இக்காசும் கி.மு. 4 அல்லது 3-ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்டு, கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு வரை புழக்கத்தில் இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிகிறது ஏனெனில் இக்காசு அழகன் குளம் அகழாய்வுக் குழி (ஏஜிஎம் 5A) இல் 1:50 மீ. ஆழத்தில் கிடைத்திருப்பதாலாகும். இக்காசு கிடைத்த பாள நிலை கி.மு. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து, கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள கால கட்டத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

இக்காசின் சிறப்புத் தன்மைகள்

1. நீள் சதுரச் செப்புக் காசின் ஒரு பக்கம் மீன் உருவமும், மற்றொரு பக்கம் காளை உருவமும் பொறிக்கப் பட்டிருப்பது.
2. அகழாய்வில் பாள நிலையில் கண்டெடுக்கப்பட்டது.
3. காளையின் முகத்துக்குக் கீழே தொட்டி காணப்படுவது.

1. Natana Kasinathan "Roman coins from Alagankulam excavations" "Studies in South Indian coins. Vol. III, p.p. 47-50" "Recent discovery of coins by State Department of Archaeology" presented in the Fifth Seminar on Studies of South Indian coins held at Tirupati.

2. இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பாண்டியர் பெருவழுதி நாணயங்கள், பக்கம். 45-இல் ஒரு காசை வெளியிட்டுள்ளார். அக்காசில் காளை உருவத்தோடு வேறு சில உருவங்களும் உள்ளன. இதில் உள்ள காளைக்கும் இக்காசில் உள்ள காளை உருவத்துக்கும் நல்ல வேறுபாடு உள்ளது. அது மட்டுமல்லால் இக்காசில் காளை உருவம் மட்டுமே பெரிதாக வனப்போடு உள்ளது. திரு.சண்முகம், Studies in South Indian coins Vol. IIஇல் "Two Pandiya coins from Madurai", பக். 95-97 என்று எழுதியுள்ள கட்டுரையில் குறிப்பிடும் காசுகளிலும் காளை உருவம் காணப்படுகிறது. ஆனால் இக்காசுகளிலும், வேறு சில உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய காசுகள் முத்திரை குத்தப்பெற்ற காசுகளைப் பார்த்து வெளியிடப்பட்டவைகளாக இருக்கலாம். காளை உருவம் ஒரு பக்கமும், மீன் உருவம் மறு பக்கமும் உள்ள காசுகள் சிலவும் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் இவை மேற்பரப்பிலிருந்து சேகரிக்கப் பெற்றதாகும். இக்காசுகள் சில South Indian coins by T. தேசிகாச்சாரி என்னும் நூலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் அதிலுள்ள காளை உருவத்துக்கும், இக்காளை உருவத்துக்கும் நல்ல வேறுபாடு உள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல் காளையின் முகத்துக்குக் கீழே தொட்டி போன்ற அமைப்பு இல்லை.
3. இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, சங்ககால மலையமான் நாணயங்கள் பக்கம். 26, 30
4. திருப்பதியில் நடைபெற்ற தென்னிந்திய நாணயவியல் ஐந்தாம் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரை
5. 1994-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அழகன் குளம் அகழாய்வில் ஈடுபட்ட இத்துறை அலுவலர்கள் திருவாளர்கள். அ. அப்துல்மஜீத், கோபாலன், செல்வராஜ், கணேசன், கோவிந்தராம் ஆகியோருக்கு எம் நன்றி.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
இத்துறை இயக்குநருக்காகத் டாக்டர். நா. மார்க்கியகாந்தி
கல்வெட்டியல் உதவிக்கண்காணிப்பாளரால் வெளியிடப் பெற்றது: